

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

17 февруари 2009 година*

По дело С-483/07 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 5 ноември 2007 г.,

Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG, установено в Trierweiler (Германия), за което се явява адв. K. Bott, Rechtsanwalt,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н G. Braun и г-жа E. Montaguti, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

* Език на производството: немски.

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: г-н J.-С. Vonichot (докладчик), председател на състав, г-н P. Kūris и г-н L. Bay Larsen, съдии,

генерален адвокат: г-н D. Ruiz-Jarabo Colomer,
секретар: г-н R. Grass,

след изслушване на генералния адвокат,

постанови настоящото

Определение

- 1 Със своята жалба Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (наричано по-нататък „Galileo Lebensmittel“) иска от Съда да отмени Определение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 28 август 2007 г. по дело Galileo Lebensmittel/Комисия (Т-46/06, наричано по-нататък „обжалваното определение“), с което той отхвърля като недопустима жалбата за отмяна на решението на Комисията да запази в приложение на член 9 от Регламент (ЕО) № 874/2004 на Комисията от 28 април 2004 година относно определяне на правила на обществената политика за въвеждането и функциите на.eu домейн от най-високо ниво и принципите, които ръководят регистрирането (ОВ L 162, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 45, стр. 71) името на

интернет домейн „galileo.eu“ в домейна от най-високо ниво.eu като име на домейн, запазено за използване от институциите и органите на Общността (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

- 2 Правната уредба обхваща два регламента: основен регламент, а именно Регламент (ЕО) № 733/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 22 април 2002 година относно въвеждането на.eu домейн от най-високо равнище (ОВ L 113, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 240), и регламент за прилагане, а именно Регламент (ЕО) № 874/2004.

Регламент № 733/2002

- 3 Член 5 от Регламент № 733/2002, озаглавен „Политическа рамка“, предвижда:

„1. След консултиране със службата по регистрация и като следва процедурата, посочена в член 6, параграф 3, Комисията приема правила за обществена политика относно изпълнението и функциите на.eu TLD и принципите на обществена политика при регистрация. Публичната политика включва:

- a) извънсъдебно решаване на спорове на конфликтна политика;

- б) обществена политика при спекулативно регистриране и регистриране, с което може да се злоупотреби, на наименования на домейн, включително възможност за регистрации на наименования на домейн по етапи, за да се гарантират подходящи временни възможности за притежателите на предишни права [другаде в текста „по-ранни права“], признати или установени от националното законодателство и/или от законодателството на Общността, и за обществените органи, за да се регистрират техните наименования;

- в) политика за възможно отзоваване на наименования за домейни, включително по въпроса за *bona vacantia*;

- г) езикови въпроси и географски понятия;

- д) отношение към интелектуалната собственост и други права.

2. В рамките на три месеца от влизането в сила на настоящия регламент държавите членки могат да нотифицират Комисията и другите държави членки с ограничен списък за широко признати наименования по отношение на географски и/или геополитически понятия, които засягат тяхната политическа и териториална организация, които могат или:

- а) да не бъдат регистрирани, или;

- б) да бъдат регистрирани само на второ ниво домейн съгласно разпоредбите за обществена политика.

Комисията нотифицира незабавно службата по регистрация за списъка с нотифицираните наименования, за които се прилагат такива критерии. Комисията публикува списъка по същото време, когато нотифицира службата по регистрация.

Когато държава членка или Комисията в 30-дневен срок от публикуването, повдигне възражение спрямо включена точка в нотифицирания списък, Комисията предприема мерки в съответствие с процедурата, посочена в член 6, параграф 3, за подобряване на ситуацията.

[...].“

⁴ По смисъла на член 7 от Регламент № 733/2002 „Общността запазва всички права, свързани с.eu TLD, включително, по-специално, правата върху интелектуалната собственост и други права за базата данни на службата по регистрация, необходими, за да се гарантира изпълнението на настоящия регламент и правото за повторно назначаване на службата по регистрация“.

Регламент № 874/2004

- 5 Регламент № 874/2004 уточнява във встъпителната си част, че се основава на „[...] Регламент [№ 733/2002] и по-конкретно на член 5, параграф 1 от него [...]“

- 6 Съгласно съображение 9 от Регламент № 874/2004:

„На една държава членка следва да бъде разрешено да посочи оператор, който ще регистрира като име на домейн официалното ѝ наименование и името, под което е общоизвестна. По подобен начин на Комисията следва да бъде разрешено да избере имена на домейни за използване от институциите на Общността, както и да определи оператора на тези имена на домейни. Регистърът следва да бъде оправомощен да запази известен брой специфицирани имена на домейни за собствените си оперативни функции.“

- 7 Член 9 от Регламент № 874/2004, озаглавен „Имена на домейни от второ ниво за географски и геополитически имена“, предвижда:

„Регистрирането на географски и геополитически понятия като имена на домейни съгласно член 5, параграф 2, [буква] б) от Регламент (ЕО) № 733/2002 може да бъде осъществено от държавата членка, която е нотифицирала имената. Това може да бъде направено под всяко име на домейн, което е било регистрирано от тази държава членка.“

Комисията може да поиска от Регистъра да въведе имена на домейни директно в домейна от най-високо ниво.eu за използване от институциите и органите на Общността. След влизането в сила на настоящия регламент и не по-късно от една седмица преди началото на поетапното регистриране, предвидено в глава IV, Комисията нотифицира Регистъра за имената, които не са запазени, и организациите, които представляват институциите и органите на Общността при регистрирането на имената.“

8 Член 10, параграф 1 от Регламент № 874/2004 гласи:

„Титулярите на права от преди [другаде в текста „по-ранни права“], признати или установени от националното право или от правото на Общността и обществените органи, имат право да поискат регистрирането на имена на домейн през определен период, съгласно процедура за поетапно регистриране, преди да е започнало общото регистриране в домейна.eu.

Терминът „права от преди“ включва, *inter alia*, регистрирани национални и търговски марки и търговски марки на Общността, географски указания или означения за произход, и доколкото те са защитени от националното право на държавите членки, където се поддържат, имената на нерегистрирани марки, търговските наименования, идентификаторите на предприятия, имената на компании [другаде в текста: „дружества“], фамилните имена и точните заглавия на защитени литературни и художествени творби.

[...].“

- 9 Член 12, параграф 2, трета алинея от Регламент № 874/2004 гласи:

„По време на първата фаза на поетапното регистриране само регистрираните национални търговски марки и търговските марки на Общността [...] могат да се предлага[т] за регистриране като имена на домейни [...].“

- 10 По смисъла на член 22, параграф 1 от Регламент № 874/2004:

„Процедурата за извънсъдебно решаване на спорове може да бъде започната от която и да е от страните, когато:

[...]

- б) решението, взето от Регистъра, противоречи на настоящия регламент или на Регламент (ЕО) № 733/2002.“

Обстоятелства в основата на спора

- 11 Обстоятелствата, предхождащи спора, са изложени в точки 11—16 от обжалваното определение:

„Международна система за интернет домейни

- 11 Системата за имена на интернет домейни (DNS) се състои от регистър, съставен по йерархичен признак, който [обхваща] всички имена на домейни и всички съответстващи компютри, които са регистрирани за някои предприятия и лица, използващи Интернет. Името на домейн е електронен текст, който отвежда интернет потребителя на определена страница. Домейнът от най-високо ниво (Top Level Domain, наричан по-нататък „TLD“) е част от името на домейн, която се намира вдясно, след последната точка от името. Той описва най-високото йерархично ниво от географската и организационна структура на системата за имената на интернет домейни, използвана за адресите. В Интернет TLD е или кодът на страната по ISO, състоящ се от две букви, или съкращение на английски език, например „.com“, „.net“ или „.org“. Предоставянето на кодове за различните имена TLD (например кодът на страната по ISO „.lu“ за Люксембург) се координира от организацията, отговаряща за предоставянето на имена и адреси в Интернет, „Internet Corporation for Assigned Names and Numbers“ (наричана по-нататък „ICANN“) — организация с нестопанска цел, учредена по американското право.
- 12 Въз основа на тази система управителният съвет на ICANN разрешава на 21 май 2005 г. предоставянето на новия TLD „.eu“ и оправомощава председателя на ICANN да сключи споразумение с European Registry for Internet Domains (наричано по-нататък „EURid“). EURid е сдружение с несто-

панска цел, учредено по белгийското право, определено от Комисията да управлява TLD „.eu“ (вж. Решение 2003/375/ЕО на Комисията от 21 май 2003 година относно определянето на регистър на домейна от най-високо ниво „.eu“ (ОБ L 128, стр. 29).

Обстоятелства, предхождащи спора

- 13 Жалбоподателят е титуляр на изключителна лицензия от 13 февруари 2006 г. за използването на различни марки, регистрирани от името на IFD Italian Food Distribution SA, установено в Mertert (Люксембург), сред които словната марка „Galileo“, регистрирана под № 2071982 в германската служба за патенти и марки. IFD Italian Food Distribution, което е холдингово дружество на жалбоподателя, не упражнява дейности по използване.
- 14 На 1 декември 2005 г., въз основа на член 10, параграф 1 от Регламент № 874/2004 и [посредством] германското предприятие 1 & 1 Internet AG жалбоподателят иска от EURid регистрирането на името на домейн „galileo.eu“. На 7 декември 2005 г. службата по регистрация 1 & 1 Internet подава по електронен път заявката за регистрация пред EURid.
- 15 Жалбоподателят освен това иска регистрацията на името на домейн „galileo-food.eu“. В тази връзка той получава уведомление за получаване, издадено от EURid, но не и за заявката за името на домейн „galileo.eu“.

16 EURid не уважава заявката за регистрация, а не отбелязва и получаването ѝ, тъй като поисканото име на домейн „galileo.eu“ било запазено за Комисията, считано от 7 ноември 2005 г. Жалбоподателят е уведомен за това от EURid на 2 февруари 2006 г. EURid посочва в своето уведомление, че надлежно е запазила това име на домейн на основание член 9 от Регламент № 874/2004. Решението за това запазване не било взето от EURid, а от Комисията. Тъй като последната запазила името на домейн „galileo.eu“, поредността при получаване на заявките за регистрация за това име на домейн също не била отбелязана.“

Жалбата пред Първоинстанционния съд и обжалваното определение

- 12 На 13 февруари 2006 г. Galileo Lebensmittel подава жалба пред Първоинстанционния съд за отмяна на решението на Комисията за запазване на името на домейн „galileo.eu“ като име на домейн, запазено за използване от институциите и органите на Общността.
- 13 С обжалваното определение Първоинстанционният съд отхвърля жалбата като недопустима, приемайки, че жалбоподателят, който не е адресат на това решение, не е и „лично засегнат“ от него по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО.
- 14 Първоинстанционният съд напомня съдебната практика, съгласно която възможността да се определи с по-голяма или по-малка точност колко са или дори кои са правните субекти, спрямо които се прилага дадена мярка, не налага тези субекти да се считат за лично засегнати от въпросната мярка, след като

е установено, че прилагането се осъществява по силата на обективно правно или фактическо положение, определено в оспорвания акт.

- 15 По-нататък Първоинстанционният съд отбелязва, че за да се счита за лично засегнат от обжалвания акт, жалбоподателят трябва, от една страна, да бъде част от ограничен кръг икономически оператори, а от друга страна, да се ползва от конкретна закрила. Първоинстанционният съд счита, че в настоящия случай не е било изпълнено никое от тези две условия.
- 16 Що се отнася до конкретната закрила, Първоинстанционният съд счита, че никоя разпоредба не задължава Комисията да вземе предвид интересите на жалбоподателя.
- 17 По отношение на въпроса дали Galileo Lebensmittel е било част от ограничен кръг икономически оператори поради характеристиките, присъщи на членовете на тази група, Първоинстанционният съд приема, че към момента на съставяне на списъка броят и самоличността на лицата, за които съществувала вероятност да бъдат засегнати от запазването, нито са били напълно известни, нито дори подлежали на определяне.
- 18 Всъщност всяко име на домейн, вписано в този списък, щяло да бъде запазено не само по отношение на титулярите на по-ранни права, част от които жалбоподателят твърди, че е, и по отношение на публичноправните организации, които представляват твърде голяма, но все пак подлежаща на идентифициране група, а и по отношение на широк кръг потребители. Дори ако се предположи, че през периода, предвиден за предварителното и привилегировано регистриране, не

бъде подадена нито една заявка, все пак щяло да бъде възможно подаването на такава заявка през периода на регистрирането, открит за широк кръг потребители.

- 19 В тази връзка Първоинстанционният съд уточнява, че датата, която следва да се вземе предвид, за да се определи дали съществува ограничен кръг от засегнати оператори, е тази на приемането на спорната мярка.

Искания на страните

- 20 В жалбата си Galileo Lebensmittel моли Съда:

- да отмени обжалваното определение и да отмени спорното решение,

- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, свързани с производствата пред двете инстанции,

- при условията на евентуалност да отмени обжалваното определение, да върне делото на Първоинстанционния съд за ново разглеждане и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени в рамките на производството по обжалване.

21 Комисията моли Съда:

— да отхвърли жалбата и

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски по това производство.

По жалбата

22 По силата на член 119 от Процедурния правилник, когато жалбата е явно недопустима или явно неоснователна, Съдът може по всяко време, въз основа на доклад на съдията докладчик и след изслушване на генералния адвокат да отхвърли тази жалба с мотивирано определение.

23 Със своята жалба Galileo Lebensmittel поддържа, че обжалваното определение на Първоинстанционния съд е опорочено от грешка при прилагане на правото, която той е допуснал, приемайки, че жалбоподателят не е бил лично засегнат от решението на Комисията да запази името на домейн „galileo.eu“ като име на домейн, запазено за използване от институциите и органите на Общността.

24 Доводите на жалбоподателя могат да бъдат анализирани като излагащи по същество три правни основания.

По първото правно основание, изведено от това, че спорното решение нямало характер на регламент

Доводи на страните

- 25 Първото правно основание е изведено от това, че обжалваното определение не отчитало в достатъчна степен конкретните обстоятелства по делото, и по-специално факта, че спорното решение не било регламент.
- 26 Съдебната практика, цитирана от Първоинстанционния съд, била формирана по повод на жалби, насочени срещу общностни регламенти. Спорното решение обаче нямало такъв характер, а било акт по прилагане на регламент към конкретен случай. Освен това спорното решение представлявало мярка, с която се цели гарантиране на собствената нужда на Комисията от имена на домейни. Следователно практиката, използвана от Първоинстанционния съд, не била адаптирана към настоящия случай.
- 27 Комисията отговаря, че спорното решение е акт с общо приложение, който поражда различни последици по отношение на различните засегнати правни субекти в зависимост от имената на домейни, които те имат намерение да регистрират.

Съображения на Съда

- 28 Член 230, четвърта алинея ЕО предоставя възможност на всяко физическо или юридическо лице да подаде жалба за отмяна срещу два вида решения: а именно, от една страна, тези, чийто адресат е самото лице, и от друга страна, тези, които въпреки че са приети под формата на регламент или на решение, адресирано до друго лице, го засягат пряко и лично.
- 29 Същественният елемент при разграничаването се съдържа във въпроса дали жалбоподателят е адресат на обжалваното от него решение. Ако не е такъв адресат, за да може да го обжалва, жалбоподателят следователно трябва да бъде пряко и лично засегнат от обжалвания акт. В този смисъл съдебната практика, свързана с това понятие за лично засягане, е приложима в хипотезата, в която жалбоподателят не е адресат на обжалваното от него решение.
- 30 Следователно, и без да има нужда от определяне на точния характер на спорното решение, е достатъчно да се заключи, че Galileo Lebensmittel не е било негов адресат. Ето защо в настоящия случай Първоинстанционният съд основателно прилага съдебната практика, свързана с понятието за лично засягане, за да определи дали жалбоподателят е имал процесуална легитимация.
- 31 Следователно първото правно основание трябва да се отхвърли като явно неоснователно.

По второто правно основание, изведено от това, че обжалваното определение не вземало предвид правото на ползване на специална защита за словната марка, която жалбоподателят твърди, че притежава

Доводи на страните

- 32 Жалбоподателят поддържа, че името на домейн „galileo.eu“ е уникално икономическо благо, способно да бъде предмет на търговски обмен, и че по същество спорното решение води до оттеглянето му от търговския обмен без предоставянето на насрещна престация.
- 33 В качеството си на изключителен ползвател и титуляр на лицензия за словната марка „Galileo“, жалбоподателят бил лично засегнат от спорното решение, което накърнявало правото му върху марка, тъй като било пречка да регистрира името на домейн „galileo.eu“, а по този начин обжалваното определение било опорочено от грешка при прилагане на правото.
- 34 В тази връзка Galileo Lebensmittel се позовава на съдебната практика, произтичаща от Решението от 17 януари 1985 г. по дело Piraiki-Patraiki и др./Комисия (11/82, Recueil, стр. 207), като също споменава Решение от 18 май 1994 г. по дело Codorniu/Съвет (С-309/89, Recueil, стр. I-1853), както и заключението, представено от генералния адвокат по дело С-125/06 P, по което е постановено Решение от 13 март 2008 г. по дело Комисия/Infront WM (Recueil, стр. I-1451).
- 35 Жалбоподателят добавя, че Първоинстанционният съд погрешно е преценил критерия за лично засягане с оглед на фактическите и правни елементи, съществуващи към датата на приемане на спорното решение, и че нищо не пречи личното засягане да се прецени с оглед на обстоятелствата, настъпили след тази дата.

- 36 Накрая той поддържа, че в качеството му на притежател на германската словна марка „Galileo“ Регламент № 874/2004 го поставя в особено правно положение в процедурата по регистриране. В тази връзка той се позовава на съображения 6 и 16 от Регламент № 733/2002, на член 5, параграф 1, буква б) от него, както и на съображение 11 от Регламент № 874/2004 и на член 10, параграфи 1 и 2 и член 12, параграф 2 от последния регламент.
- 37 Според Galileo Lebensmittel тези разпоредби имат за цел да защитят притежателите на права върху марки във връзка с възможността им да регистрират своето запазено име по силата на правото относно марките като име в домейна от най-високо ниво „.eu“. Регламент № 874/2004 установявал регистрационна фаза, запазена за притежателите на по-ранни права, която протичала преди започване на регистрацията, достъп до която можели да имат широк кръг потребители. Това представлявало привилегия спрямо заявителите, които подобно на жалбоподателя не разполагали с по-ранни права.
- 38 Според Комисията жалбоподателят несъмнено може да бъде засегнат от спорното решение, но по същия начин, както биха могли да бъдат засегнати и други оператори, и той не би могъл да поддържа, че това засягане е „лично“.
- 39 По-нататък Комисията поддържа, че разпоредбите, на които се позовава Galileo Lebensmittel, не могат да го поставят в особено правно положение в процедурата по регистриране на марка. Комисията добавя, че жалбоподателят възнамерява да оспори не спорното решение, а самия Регламент № 874/2004, и че срокът за подаване на жалба за отмяна срещу този регламент е изтекъл.

- 40 Накрая Комисията подчертава, че жалбоподателят не притежава никакво изключително право по отношение на името „Galileo“, което се съдържа най-малко в 60 марки на Общността, 29 от които съдържат само това име.

Съображения на Съда

- 41 Физическо или юридическо лице може да твърди, че е лично засегнато, само ако спорната разпоредба го засяга поради някои присъщи на него качества или поради фактическо положение, което го разграничава от всички останали лица и така го индивидуализира по същия начин като адресат (вж. Решение от 15 юли 1963 г. по дело Plaumann/Комисия, 25/62, Recueil, стр. 197 и 223).
- 42 Както се напомня в обжалваното определение, Съдът е постановил в тази връзка, че когато обжалваният акт засяга група лица, които са идентифицирани или е могло да бъдат идентифицирани към момента на приемане на този акт в зависимост от присъщи за членовете на тази група критерии, тези лица могат да бъдат лично засегнати от посочения акт в качеството си на част от ограничен кръг икономически оператори (Решение по дело Piraiki-Patraiki и др./Комисия, посочено по-горе, точка 31, както и Решение от 22 юни 2006 г. по дело Белгия и Forum 187/Комисия, C-182/03 и C-217/03, Recueil, стр. I-5479, точка 60).
- 43 По този въпрос Първоинстанционният съд основателно приема, че броят и идентичността на лицата, които има вероятност да бъдат засегнати от запазването на името на домейн, нито са напълно известни, нито дори подлежат на определяне. Всъщност по пътя на правилен анализ на процедурата, предвидена в Регламент № 874/2004, Първоинстанционният съд отбелязва, че всяко име на

домейн, вписано в списъка, е запазено не само по отношение на притежателите на по-ранни права, а и по отношение на широк кръг потребители.

- 44 В тази връзка жалбоподателят не можел да сравнява положението си с това в Решение по дело Piraiki-Patraiki и др./Комисия, посочено по-горе. С това решение Съдът признава допустимостта на жалба за отмяна, насочена срещу решение на Комисията, по силата на което на държава членка се разрешава да въведе защитни мерки при вноса на продукт, представен от жалбоподателя, които преди приемането на това решение са сключили договори за продажба на съответния продукт, изпълнението на които е било възпрепятствано изцяло или отчасти от посоченото решение. В настоящия случай обаче спорното решение не представлява никаква пречка за изпълнението на договори, титуляр по които е жалбоподателят. Следователно положението, на което той се позовава, не може да бъде основание за прилагането на съдебната практика, закрепена в посоченото съдебно решение.
- 45 Galileo Lebensmittel също не може да се позовава на това, че в Решение по дело Codorniu/Съвет, посочено по-горе, Съдът признава в полза на засегнатото по това дело дружество съществуването на положение, което с оглед на въпросната нормативна разпоредба с общо приложение го разграничава от всички останали икономически оператори, доколкото тази разпоредба е попречила на посоченото дружество да използва своята графична марка в търговския обмен. В тази връзка следва да се отбележи, че спорното решение не възпрепятства жалбоподателя да използва своята марка, така че той не би могъл да сравнява положението си с това в Решението по дело Codorniu/Съвет, посочено по-горе.
- 46 Нещо повече, въпреки че съдебната практика позволява дадено лице да се счита за лично засегнато от даден акт, тъй като е част от ограничен кръг икономически оператори, когато този акт изменя правата, придобити от това лице преди приемането му (вж. Решение от 1 юли 1965 г. по дело Toepfer и Getreide-Import Gesellschaft/Комисия, 106/63 и 107/63, Recueil, стр. 525 и 533, както и Решение по дело Комисия/Infront, посочено по-горе, точка 72), в настоящия случай спорното решение не изменя в ущърб на жалбоподателя никое придобито право, след като единственото право, на което той се позовава, е правото върху марката „Galileo“, произтичащо от различна правна уредба.

- 47 Накрая, въпреки че Galileo Lebensmittel поддържа по същество, че спорното решение уврежда сериозно икономическите му интереси, това единствено обстоятелство не е достатъчно, за да придобие то качеството „лично засегнато лице“ по смисъла на Решение по дело Plaumann/Комисия, посочено по-горе, и следователно, за да се оспори анализът на Първоинстанционния съд, който се ограничава до прилагането му.
- 48 При тези обстоятелства не е основателно жалбоподателят да поддържа, че Първоинстанционният съд е счел погрешно, че той не е част от „ограничен кръг икономически оператори“ по смисъла на цитираната по-горе съдебна практика.
- 49 Следователно първата част от второто правно основание трябва да се отхвърли като явно неоснователна.
- 50 Също така Първоинстанционният съд основателно преценява към датата на влизане в сила на спорното решение въпроса дали засегнатите от това решение лица са определени или са подлежали на определяне (вж. по аналогия Решение от 21 май 1987 г. по дело Union Deutsche Lebensmittelwerke и др./Комисия, 97/85, Recueil, стр. 2265, точка 11).
- 51 Ето защо втората част от второто правно основание е явно неоснователна.
- 52 Накрая Galileo Lebensmittel не може да поддържа, че чрез обжалваното определение Първоинстанционният съд е нарушил правото на специална защита, което жалбоподателят твърди, че притежава въз основа на процедурата по прилагане на спорното решение.

- 53 Съдът постановява, че участието на дадено лице в процеса по приемане на общностен акт може да го индивидуализира по отношение на въпросния акт само в случай че в полза на това лице са предвидени процесуални гаранции от общностната правна уредба. Така, след като разпоредба на общностното право налага с цел приемането на решение да се следва процедура, в рамките на която физическо или юридическо лице може да претендира за евентуални права, сред които правото да бъде изслушано, особеното правно положение, от което се ползва то, има за последица индивидуализирането му по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО (вж. по аналогия Решение от 4 октомври 1983 г. по дело Fediol/Комисия, 191/82, Recueil, стр. 2913, точка 31, както и Решение от 1 април 2004 г. по дело Комисия/Jégo-Quéré, C-263/02 P, Recueil, стр. I-3425, точки 47 и 48).
- 54 Макар в настоящия случай да е вярно, че Регламент № 874/2004 предвижда период на предварително и запазено регистриране на имената на домейни в полза на притежателите на по-ранни права, част от които жалбоподателят твърди, че се явява, той все пак не предоставя никаква процесуална гаранция, която може да се приеме като право, установено в полза на Galileo Lebensmittel. Следователно жалбоподателят не би могъл да се позовава на разпоредбите на Регламент № 874/2004, за да поддържа твърдението, че те имат за последица „индивидуализирането“ му по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО.
- 55 Ето защо третата част от второто правно основание трябва да се отхвърли като явно неоснователна.
- 56 От горепосоченото, както и независимо от въпроса дали към момента на подаване на заявка за името на домейн „galileo.eu“ жалбоподателят действително е разполагал с по-ранно право, следва, че той при всички положения няма основание да се позовава на правото на специална защита на това име, за да поддържа, че Първоинстанционният съд е счел погрешно, че той не е бил засегнат лично от спорното решение.

- 57 Следователно второто правно основание, изложено в трите му части, трябва да се отхвърли като явно неоснователно.

По третото правно основание, изведено от правото на ефективна съдебна защита

Доводи на страните

- 58 Galileo Lebensmittel поддържа, че като е отхвърлил жалбата му като недопустима, Първоинстанционният съд е нарушил правото му на ефективна съдебна защита. Всъщност жалбоподателят бил лишен от всякакво средство за защита срещу спорното решение, било пред национална, или пред общностна юрисдикция.

Съображения на Съда

- 59 Условието за допустимостта на жалба за отмяна не могат да бъдат пренебрегнати поради направеното от жалбоподателя тълкуване на правото на ефективна съдебна защита (вж. в този смисъл Решение от 25 юли 2002 г. по дело Unión de Pequeños Agricultores/Съвет, C-50/00 P, Recueil, стр. I-6677, точка 44 и Решение по дело Комисия/Jégo-Quéré, посочено по-горе, точка 36, както и Определение от 8 март 2007 г. по дело Strack/Комисия, C-237/06 P, точка 108 и Определение от 13 март 2007 г. по дело Arizona Chemical и др./Комисия, C-150/06 P, точка 40).

- 60 Следователно частноправен субект, който не е пряко и лично засегнат от решение на Комисията и чиито интереси поради това не са накърнени от тази мярка, не би могъл да се позовава на правото на съдебна защита по отношение на такова решение (вж. в този смисъл Определение от 1 октомври 2004 г. по дело Pérez Escobar/Комисия, C-379/03 P, точка 41).
- 61 Тъй като жалбоподателят не е установил, че е бил лично засегнат от спорното решение, той няма основание да поддържа, че обжалваното определение е щяло да засегне правото му на ефективна съдебна защита.
- 62 Следователно третото правно основание трябва да се отхвърли като явно неоснователно.
- 63 Доколкото никое от изтъкнатите правни основания не е основателно, жалбата следва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 64 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Galileo Lebensmittel и последното е загубило делото, то трябва да бъде осъдено да заплати разноските.

По изложените съображения Съдът (шести състав) определи:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

Подписи